

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212328
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5313212328.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom G. X, P. O. N. XXX, XXX XX N., proti žalovaným: 1/ O. C., nar. XX.XX.XXXX, 2/ O. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom Z. XXX, o zaplatenie 6.334,63 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/313/2013-128 zo dňa 31. marca 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. **z o s t á v a** **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4C/313/2013-128 zo dňa 31.03.2016 uložil žalovaným v rade 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.787,69 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.787,69 eur od 10.03.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného (výrok I.). Návrh žalobcu, aby žalovaným v rade 1/, 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 4.143,23 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 10.03.2013 do zaplatenia, zamietol (výrok II.). Žalovaným v rade 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V odôvodnení rozsudku (z hľadiska skutkových zistení) uviedol, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) poskytla na základe Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 29.02.2008 (v ďalšom texte už len „ZoSÚ“) žalovaným úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur), ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 2.250,- Sk (74,68 eur) s dátumom poslednej splátky 20.02.2018. Žalovaní svoj záväzok pravidelne uhrádzať mesačné splátky neplnili, na úvere zaplatili len sumu v celkovej výške 2.191,40 eur, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na úhradu úverovej pohľadávky v lehote 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovaným v rade 1/, 2/ doručené dňa 27.02.2013, v stanovenej lehote 10 dní, t. j. do 09.03.2013 úverovú pohľadávku v sume 6.591,60 eur neuhradili, čím sa od 10.03.2013 dostali do omeškania. Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvou zo dňa 28.03.2013 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovaným vo výške 5.251,39 eur (správne 6.700,88 eur s prísl. - poznámka odvolacieho súdu). Žalobca na základe uvedených skutočností uplatnil žalobou podanou na súd dňa 25.11.2013 proti žalovaným peňažný nárok vo výške 6.334,63 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.416,18 eur od 10.03.2013 do zaplatenia.

Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku (z hľadiska právneho posúdenia veci) uviedol, že ZoSÚ má charakter spotrebiteľského úveru, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z obsahu ZoSÚ zistil, že z nej nie je zrejmá výška, počet

a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež nie je zrejmá ani priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, čo predstavuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. bolo preto potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedenú skutočnosť zaviazal žalovaný zaplatiť žalobcovi sumu 2.787,69 eur ako celkovú dlžnú sumu poskytnutého úveru, keďže úver bol poskytnutý vo výške 4.979,09 eur a žalovaní zaplatili žalobcovi sumu 2.191,69 eur. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol, o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. účinného do 30.06.2016.

2. Proti výrokom II. a III. rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že žalovaným sa uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi aj istinu 3.546,94 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.628,49 eur od 10.03.2013 do zaplatenia a zároveň sa mu prizná proti žalovaným i právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V dôvodoch odvolania namietal správnosť záveru okresného súdu vyslovený v napadnutom rozsudku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vo vzťahu k ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. poukázal na závery rozsudku Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní C-42/2015. Pokiaľ okresný súd posúdil úver poskytnutý žalovaným ako bezúročný i z dôvodu absencie údajov o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ zák. č. 258/2001 Z. z., namietal, že okresný súd v tomto smere neprihliadol na prechodné ust. § 8aa ods. 1 označeného zákona. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že z webového portálu Ministerstva financií SR vyplýva, že súhrnné informácie o údajoch v novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, vrátane hodnôt priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2008 boli prvýkrát zverejnené až dňa 29.04.2008. Ak by bol tento dátum dátumom zverejnenia priemernej RPMN, povinnosť uvádzať údaj o priemernej hodnote RPMN v spotrebiteľských úveroch by vznikla najskôr dňa 29.06.2008. Na základe uvedených skutočností ZoSÚ uzavretá dňa 29.02.2008 nemohla takýto údaj obsahovať, keďže v tom čase nebol ani len zverejnený. Absencia tohto údaju potom objektívne nemôže založiť bezúročnosť úveru.

3. Žalovaní v rade 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřili.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP) vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP vo výrokoch II. a III. zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov: Výkladom ust. § 157 ods. 2 O. s. p. účinného v čase vydania napadnutého rozsudku i ust. § 220 os. 2 CSP účinného od 01.07.2016 možno dospieť k záveru, že v rozpore s požiadavkami na riadne odôvodnenie rozsudku je nielen úplná či čiastočná absencia dôvodov rozhodnutia, ale i nesúlad medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, eventuálne prípad, kedy právne závery súdu zo skutkových zistení nevyplývajú či prípad, kedy v odôvodnení rozhodnutia chýbajú odpovede na argumenty, ktoré sú pre rozhodnutie rozhodujúce alebo významné. Z vyššie označených ustanovení O. s. p. a CSP možno zároveň bez dôvodných pochybností vyvodit', že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa preto v odôvodnení rozsudku musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku nie je len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvahy súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj právneho posúdenia veci. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vyššie uvedené požiadavky nespĺňa.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku sa nijako nedá zistiť, prečo okresný súd výrokom II. zamietol žalobu žalobcu čo do istiny 4.143,23 eur s príslušenstvom. Tento výrok sa odvolaciemu súdu javí ako nesprávny už len z toho pohľadu, že ak žalobca požadoval zaplatenie istiny 6.334,63 eur s príslušenstvom a okresný súd výrokom I. zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny 2.787,69 eur s príslušenstvom, rozdiel činí 3.546,94 eur. Nakoľko z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku sa nedajú zistiť skutkové a právne úvahy okresného súdu, ktoré ho viedli k záveru o zamietnutí žaloby žalobcu v rozsahu istiny

4.143,23 eur s prísl., odvolací súd v tomto smere konštatuje vadu napadnutého rozsudku podraditeľnú pod ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko nedostatočné odôvodnenie výroku II. znemožnilo žalobcovi náležite argumentovať proti vyššie označenému výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu smerujúcu k tomu, že okresný súd sa pri posudzovaní náležitostí ZoSÚ v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ zák. č. 258/2001 Z. z. (priemerná hodnota RPMN) nezaoberal prechodným ust. § 8aa citovaného zákona. Podľa zistenia odvolacieho súdu aj v tomto smere chýbajú v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku akékoľvek právne úvahy okresného súdu, pričom ide o argument odvolateľa, ktorý má podstatný význam pre posúdenie otázky či v ZoSÚ mohol právny predchodca údaj o priemernej hodnote RPMN vôbec uviesť za situácie, keď ZoSÚ bola uzavretá už dňa 29.02.2008.

Pokiaľ okresný súd svoje závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným ZoSÚ zo dňa 29.02.2008 založil i na tom, že z uvedenej zmluvy nie je zrejmá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. - poznámka odvolacieho súdu), odvolací súd aj tu konštatuje nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie rozsudku, nakoľko okresný súd sa v ňom v podstate obmedzil len na konštatovanie uvedenej skutočnosti (str. 6 posledný odsek písomného vyhotovenia rozsudku) bez bližších právnych úvah v tom smere, či v ZoSÚ mala byť osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku, osobitne splátka poplatkov a či z uvedenej skutočnosti bolo možné vyvodiť podstatné porušenie povinností právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmluvy podstatným významom, resp. či sama skutočnosť, že v ZoSÚ nebola osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku a osobitne splátka poplatku neumožnila žalovaným ako spotrebiteľom posúdiť rozsah ich záväzku. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti (podobne ako odvolateľ) rozhodnutie Súdneho dvora C-42/2015 zo dňa 09.11.2016, ktoré síce posudzovalo vzťah Smernice č. 2008/48/ES a zák. č. 129/2010 Z. z., no z vyššie uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora možno vyvodiť, že iba porušenie povinností veriteľa podstatným významom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora C-565/2012 z 27.03.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na rozhodnutie C-348/2014 z 09.07.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS z 22.12.1986 (ide o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici č. 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve o úvere uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené právne úvahy a zistenia rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. a od neho v závislom výroku III. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Okresný súd bude v novom konaní zisťovať či veriteľ (právny predchodca žalobcu) mal povinnosť s prihliadnutím na ust. § 8aa zák. č. 258/2001 Z. z. uviesť do ZoSÚ uzavretej dňa 29.02.2008 údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Čo sa týka náležitostí ZoSÚ v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), okresný súd v novom rozhodnutí náležite odôvodní, v čom veriteľ v tomto smere pri uzavretí ZoSÚ pochybil a či toto jeho pochybenie možno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Okresný súd v novom rozhodnutí (pokiaľ dôjde k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným ZoSÚ zo dňa 29.02.2008) zároveň správne ustáli sumu, ktorú žalovaní na úvere doposiaľ zaplatili (podľa tvrdenia žalobcu to bola suma 2.052,49 eur a nie 2.191,69 eur, ako sa to bez bližšieho odôvodnenia uvádza v písomnom vyhotovení rozsudku - poznámka odvolacieho súdu) a zároveň náležitým spôsobom ustáli sumu, ohľadnej ktorej žaloba žalobcu nebude dôvodná.

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

P o u č e n i e o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)